

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1333/2018
12.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милорада Марјановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К бр.22/17 од 20.04.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.656/2018 од 28.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 12. децембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милорада Марјановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К бр.22/17 од 20.04.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.656/2018 од 28.08.2018. године у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 1К бр.22/17 од 20.04.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 06.12.2016. до 30.12.2016. године, те одређено да ће се изречена казна затвора извршити са применом електронског надзора, тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, које не сме напуштати, осим у случајевима предвиђеним законом који уређује извршење кривичних санкција – Закон о извршењу ванзаводских санкција и мера, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забране вршења позива ветеринарског инспектора за здравствену заштиту и заштиту добробити животиња у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања изречене мере, на основу члана 79. став 1. тачка 5) у вези са чланом 85. став 1. и 2. КЗ.

Окривљени је обавезан да суду на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, те да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 76.550,00 динара а ВЈТ у Лесковцу износ од 56.140,00 динара, као и оштећеном ББ износ од 132.750,00 динара, све у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.656/2018 од 28.08.2018. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу, пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К бр.22/17 од 20.04.2018. године преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је на основу члана 45. став 1. и 2. КЗ одређено да ће се казна затвора у трајању од једне године, у коју казну се урачунава време проведено у притвору од 06.12.2016. године до 30.12.2016. године, на коју је окривљени АА осуђен првостепеном пресудом због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, извршити у Заводу за извршење казне затвора, те тако што је на основу члана 85. став 2. КЗ према окривљеном одређено трајање изречене мере безбедности – забране вршења позива ветеринарског инспектора за здравствену заштиту и заштиту добробити животиња у трајању од две године, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања изречене мере, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милорад Марјановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, 438. став 1. тачка 11) ЗКП, 438. став 2. тачка 1) ЗКП, 438. став 2. тачка 2) ЗКП и 438. став 2. тачка 3) ЗКП, те због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, уз истовремени захтев да окривљени и његов бранилац на основу члана 488. став 2. ЗКП буду обавештени о седници већа.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу, недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама прекорачена оптужба јер је јавни тужилац у измењеном оптужном предлогу навео да је окривљени кривично дело извршио „неутврђеног дана септембра месеца 2016. године“, док је у изреци првостепене пресуде наведено да је кривично дело извршио „у временском периоду од септембра месеца 2016. године до 06.12.2016. године“.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Према стању у списима предмета, измењеним оптужним предлогом Вишег јавног тужиоца у Лесковцу Кт бр.99/16 од 13.03.2018. године, окривљеном је стављено на терет извршење кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, а у диспозитиву оптужног акта је наведено да је окривљени „неутврђеног дана септембра месеца 2016. године ... искоришћавањем свог службеног положаја прибавио себи имовинску корист од оштећеног ББ и дана 06.12.2016. године од оштећеног непосредно захтевао и примио корист – новац у износу од 200 еура ...“.

Изреком првостепене пресуде, окривљени је оглашен кривим да је кривично дело извршио у периоду од септембра месеца 2016. године до 06.12.2016. године, дакле, управо у периоду који је и означен у измењеном оптужном акту као период извршења предметног кривичног дела. Стога, и поред незнатних измена које је првостепени суд учинио у конкретном случају, изреком првостепене пресуде ни на који начин није учињено прекорачење оптужбе, односно битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како се то неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног. Ово посебно када се има у виду да наведена битна повреда одредаба кривичног поступка постоји само уколико се измене битна обележја кривичног дела у питању, да се чињенични опис предметног кривичног дела у изреци пресуди не разликује од чињеничног описа дела у оптужном акту, те да време извршења дела не представља битно обележје кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ.

Побијаним пресудама, по оцени овога суда, није учињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која се према наводима захтева састоји у томе што се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати – на наредби Кпп-Пов.бр.148/16 од 05.12.2016. године, којом је наређено предузимање доказне радње вршење симулованог посла према осумњиченом АА предајом новчаног износа од 200 евра у облеженим новчаницама. Према наводима захтева, наредбу за спровођење симулованих послова извршава по правилу овлашћено лице полиције, БИЕ или ВБА, а ако то захтевају посебне околности случаја и друго овлашћено лице, а из списка предмета

видљиво је да је две новчанице од по 100 еура окривљеном АА предао оштећени ББ, који према ставу браниоца у смислу члана 176. став 1. ЗКП не представља овлашћено лице за спровођење ове наредбе.

Изложени наводи захтева су неосновани, из следећих разлога:

Одредбом члана 176. став 1. ЗКП прописано је да наредбу из члана 175. став 1. ЗКП (наредбу о закључењу симулованих послова) извршава по правилу овлашћено лице полиције, Безбедносно-информативне агенције или Војнобезбедносне агенције, а ако то захтевају посебне околности случаја, и друго овлашћено лице.

Према стању у списима, у наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Лесковцу Кпп-Пов.бр.148/16 од 05.12.2016. године, наређено је предузимање доказне радње – вршење симулованог посла према осумњиченом АА у вези извршења кривичног дела примање мита, и то предаје новчаног износа од 200 еура у обележеним новчаницама, односно две новчанице у апоенима од по 100 евра, које обележаваће ће извршити овлашћена службена лица ПУ ОКП Лесковац, а новац ће осумњиченом предати ББ.

Имајући у виду одредбу члана 176. став 1. ЗКП, којом је прописано да наредбу за спровођење симулованих послова, ако то захтевају посебне околности случаја, извршава и друго овлашћено лице, те да је наредбом Кпп-Пов.бр.148/16 од 05.12.2016. године, одређено да ће обележене новчанице у износу од 200 евра, односно две новчанице од по 100 евра, окривљеном АА предати оштећени ББ, то су неосновани наводи захтева да овај доказ представља доказ на коме се правноснажна пресуда не може заснивати, те да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреде одредаба члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4), тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

Осталим наводима захтева браниоца окривљеног АА, указује се на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, у вези члана 16. став 5. ЗКП, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају разлоге због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца. Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбачен као недозвољен.

У истом захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења, наводи се и повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца дозвољено. Међутим, у захтеву се не наводи у чему се ова повреда састоји, већ се истиче да „из неспорног дела утврђеног чињеничног стања произилази да окривљени, као службено лице, није искористио свој службени положај или овлашћење, нити је прибавио себи корист, па на његовој страни нема умишљаја нити кривичне одговорности“.

Како бранилац окривљеног изложеним наводима захтева у суштини износи свој став о непостојању умишљаја и кривичне одговорности окривљеног, и истиче да из чињеничног стања произилази да окривљени није искористио свој службени положај или овлашћење, дакле, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а из ког разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то је захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић